

Kjære venner

Nå er hele huset vårt!

Husker dere vår sykepleier Saraswoti? For et halvt år siden fortalte vi at hun så vidt overlevde en akutt hjertesvikt etter fødsel en natt. På bildet til venstre møtte vi henne på legevisitten neste dag, da hun sa gjennom tårer: **«Nå får jeg kanskje jobbe på det nye sykehuset likevel, det trodde jeg ikke i natt!»**

Søndag den 12. mai fikk hun æren av å åpne første etasje i det nye sykehuset. Nå har vi tatt hele bygningen i bruk!

Først et bilde fra øyeblikket før pasientene flyttet inn. Her er rent og nytt.

Det er bedre plass og flere smil på det nye sykehuset. Pasienten til høyre, er innlagt med en alvorlig lungebetennelse, datteren hilser med store smil fra sin private krok. «Vi har aldri bodd så fint som her» sa de. Den grønne «pasientvenn-sengen» som datteren sitter på her, skyves inn under pasientens seng om dagen, se bildet til venstre. Om natten trekkes den ut som ekstra soveplass.

Uten slike folk på jobb er sykehus farlige steder. Dette er «Bøtteballetten», som har fått mye større områder å holde rent enn før, men så har de også nå bedre utstyr.

Det første keisersnittet i ny, stor og ren operasjonsstue! Og fordi vi nå har to operasjonsstuer kan vi gjøre akutte keisersnitt på kort varsel, selv om en annen operasjon er i gang. Det gir bedre pasient-sikkerhet.

- Men ferdige er vi ikke!

Tirsdag 9.mai flyttet «Akuttmottaket» midlertidig inn i den delen som har vært Barnerom/Barsel og Intensivrom (venstre bygning). Samme dag begynte de å rive den gamle kjernebygningen som også har hatt akuttfunksjonen. Der skal det bygges opp et nytt Akuttmottak, og Laboratoriet skal inn i den midlertidige Akutten til slutt. På bildet til høyre ser dere starten på det nye Mødreventehjemmet og Ernæringssentret med 24 senger. Byggevirksomheten fortsetter, og vi håper at det hele vil stå ferdig til åpningen i mars 2017.

Vende skjebnen?

Moren til Padam Bahadur gråt da de kom og gråt da de reiste, hvorfor?

Padam er knapt 16 år. Før han var året gammel, fikk han brokk. Da han vokste opp var han hele tiden det svake barnet i familien som ikke kunne bære eller ta i noen tak, for da fikk han en utposing av brokket. Mange fortalte familien at han trengte en operasjon. Men det var uaktuelt for familien, for de var jordløse og hadde nok med å dekke dagens behov for mat. Men en dag ble Padam akutt syk og de trodde han skulle dø. Da samlet landsbyen sammen nok penger til å sende dem i en jeep til Okhaldhunga sykehus. Reisen tok to dager, og gutten var veldig dårlig da de kom fram. De kommer fra nabofylket, og det var en krevende reise på veldig dårlig veier. Da de kom fram viste det seg at han hadde et inneklemt brokk som måtte opereres samme kveld. Den dagen hadde vi akkurat åpnet ny operasjonsavdeling, og han ble den første store operasjonen i nye omgivelser. Det ble en lang kveld på operasjonsbordet med foreldre i spenning. – Og mor gråt, vil sønnen dø? De hadde ingen penger igjen til behandlingen og ingen penger til mat.

Det tok noen dager før hun kunne tro han fikk all den behandling han trengte selv om de ikke hadde penger. De fikk matlapper, og sakte begynte de å få tillit til oss. Gutten ble gradvis bedre og den lidelsen han hadde hatt fra nyfødtp perioden var kanskje over? Han smilte mer og mer, men så begynte mor igjen å gråte. Nå fordi hun var så lettet og glad og takknemlig. Hun behøvde ikke å betale for den behandlingen som hadde forandret sønnens liv! Den betalte pasientstøttefondet.

Bitt

Vi ser mange slags skader her på sykehuset. Ikke minst bittskader er vanlige. De skyldes oftest hunder, men vi har hatt en del tilfeller av menneskebitt og slangebitt. Bitt av bjørn, gris, hest og bøffel, foruten insekter og skorpioner ser vi også til tider. Zoologi er spennende.

En av de første operasjonene i denne nye operasjonsstua var en liten jente. Hun hadde lekt med familiens hund, som plutselig ble irritert og tok en stor jafs tvers gjennom kinnet hennes. Slike bitt blir alltid infisert, så vi behandlet det åpent de første par dagene. Her har vi lukket det, og heldigvis holdt det seg rent deretter.

Hundegalskap er ikke ukjent her, men det viste seg at hunden ikke var gal, bare gretten.

Tur til jordskjelvområdet.

Rett etter at alt var åpnet, gikk Kristin tre dager i jordskjelvområdet vi har engasjert oss i. Lengst nordvest i fylket er det 6 kommuner der nesten alle har mistet sine hus. Vi har tidligere arbeidet med forebyggende helse her og de ba oss komme tilbake. Vi har lagt mange planer som ikke ble noe av, for her må vi innordne oss etter statens retningslinjer, som stadig endres. Hvordan har det gått, og hvordan har folk i landsbyene det?

Målet for prosjektet er å løfte de jordløse opp, de som hele livet har bodd i hytter som er dårligere enn de midlertidige skurene som mange nå har satt opp etter jordskjelvene. Løfte dem opp til et liv med egen jord og eget jordskjelvsikkert hus. Hus som kan være modell-hus og lærlingeplasser for håndverkere i landsbyen. Dette er familier som ikke har fått del i noen hjelp fra staten tidligere, fordi de ikke er registrert, siden de ikke har land. De er ikke inkludert i statens lister over dem som får hjelp til å bygge nye hus. Status som jordløs går utover hus, det er en slags utelukkelse fra samfunnet. Gjennom dette arbeidet forsøker vi å få det gode samarbeidet i landsbyen styrket i en ellers håpløs tid.

Familien Purba W, Sherpa fikk det første fullførte huset!

Det ble overgitt til familien 1. mai.

De hadde alltid levd i en bambushytte, også før jordskjelvet. De trodde aldri de ville komme ut av den og enda mindre at de ville få sin egen jord. De hadde ingen forventninger til livet. Men vår stab hjalp dem i forhandlinger med familie og myndigheter, så de ga dem litt land da vi ga dem hus. De fikk nok jord til to måneders matforsyninger til sin familie.

Nå har Phurba Wangchuk blitt faglært håndverker med diplom, og kan få en mye bedre betalt jobb i landsbyen når han nå kan arbeide på andres hus.

Pris på huset; 490 000 rupees = 40 800 kr.

Slik møtte vi og OT's lesere familien Purba Sherpa i november i fjor. De førte oss på sporet av den strategien vi fant for å hjelpe de jordløse.

Hva har skjedd?

Han fikk overført jord i sitt navn fra konas familie. Han fikk jorda uten betaling.

Vår stab på stedet hjalp han i forhandlingene med byråkratiet han måtte gjennom for landregistrering.

En glad og styrket familie foran sitt nye fine hus. Det handler om mer enn hus og land!

Kanskje våger de å drømme om hva de ønsker i livet?

Wangdu som sitter på dørterskelen har CP, og mor skal straks føde sitt femte barn. To av barna har begynt på skole i år!

De har smurt inn sitt hus med jord og kumøkk og venter nå på at det skal tørke.

Takk for en mulighet til å komme fra et sted og tilhøre et sted, og bli del av fellesskapet i landsbyen.

Jeg har fått så mange venner!

Hva er et jordskjelvsikkert hus i landsbyen?

Under byggingen legges det inn fire «belter» av bjelker i veggene rundt hele huset. I hjørnene er det søyler av tre, og lange, spesielle byggesteiner. Mønet som raste ut i alle hus, er nå laget av planker. Dette er den billigste formen for hus som nå godkjennes av myndighetene. Sement i sikkerhetsbeltene vil fordyre og forvanske det mye her hvor transporten er så vanskelig. Ingeniør Roshan har ledet byggearbeider og den samtidige opplæringen.

På våre lister over jordløse i dette området var det 24 familier. Vi har hjulpet dem til å få registrert jord i sitt navn. Mange er nå inkludert i myndighetenes liste over dem som vil motta støtte. Foreløpig gjenstår åtte familier, som vi nå bygger hus sammen med. Når dette er gjort, vil vi fortsette å se etter hvilke «hull» som så oppstår i myndighetenes systemer, der det så vil være behov for våre tjenester.

Binita følger spent med på byggearbeidene fra et halvveis sammenrast hus de har fått låne ved siden av byggetomten.

En liten Kumari (prinsesse) som kan begynne å drømme om en framtid der hun hører til et sted.

Binita førte til at familien kom til tro da hun ble født, og deretter har de bedt om den drømmen som i dag går i oppfyllelse.

Familien til Binita får det tredje huset.

I Raj Kumar sin kommune er det tre familier som får hus. Alle mottagere arbeider på de husene som blir bygget i deres egen kommune. Slik får de god fagopplæring og rett til et diplom med bekreftelse på at de nå er fagarbeidere.

I tiden som kommer vil det bli mye husbygging i landsbyen!

Hilsen
Kristin og Erik

Hjelp oss å bygge et jordskjelv-sikkert sykehus i Okhaldhunga!

Da brukes Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**

Overføringen må merkes:

"Nytt sykehus i Okhaldhunga. Prosjektnummer: 118.15.354"